Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

*Această carte
este mult folositoare
tuturor celor încercați
de o boală sau neputință
trupească și sufletească.*

Coperta: Pavel Botezatu

Pr. Eugen Drăgoi

SFINȚII CARE NE VINDECĂ DE BOLI

Ediția a treia

**EDITURA PARTENER
GALAȚI, 2016**

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

Terapeuții cei sfinți 5

Luminători ai orbilor 8

Rugăciuni mult folositoare pentru izbăvirea de orbire și de alte vătămări ale vederii trupești și sufletești 19

Exorciștii 39

Rugăciuni pentru izbăvirea de demoni și vindecarea de posedare diavolească 64

Surzii aud și muții vorbesc 96

Rugăciuni pentru vindecarea surdomuților 101

Nădejdea slăbănogilor și a ologilor 107

Rugăciuni pentru vindecarea paralizaților, a slăbănogilor și a ologilor 117

Veghetorii femeii care naște 126

Rugăciuni pentru dobândirea de prunci și păzirea de boală a femeii însărcinate 132

Necruțătoarea boală a cancerului 139

Rugăciuni pentru vindecarea de cancer 154

Alte boli și neputințe 158

Rugăciune pentru tămăduirea de epilepsie 160

Rugăciuni pentru vindecarea de hemoragii 161

Rugăciune la necazuri și supărări 163

Rugăciune în vreme de necazuri și nenorociri 163

Rugăciune în caz de boli molipsitoare 165

Rugăciune către sfântul înger, păzitorul vieții noastre 167

Rugăciune pentru bunul sfârșit al vieții 167

Psalmi care se citesc la vreme de îmbolnăvire 169

Psalmul 30 169

Psalmul 40 171

Al doilea Paraclis al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu 173

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Sfinții care ne vindecă de boli / ed. îngrijită de pr. Eugen Drăgoi. –
Ed. a 2-a. - Galați: Partener, 2011
ISBN 978-973-1914-12-1
I. Drăgoi, Eugen (ed.)
243:235.3+616

Tipărit la **S.C. DON-STAR S.R.L.** Galați
Str. 1 Decembrie 1918, Nr. 23 Tel/Fax: 0236/420100
e-mail: donstargalati@yahoo.com

TERAPEUȚII CEI SFINȚI

După Învierea din morți, Mântuitorul, arătându-Se ucenicilor, uimiți încă și neîncrezători de măreția întâmplării, i-a trimis la propovăduire spunând, între altele: *„Celor ce vor crede le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși"* (Marcu 16, 17-18). La rândul lor, Sfinții Apostoli – cu care s-au împlinit întocmai spusele lui Hristos – au transmis urmașilor lor darul tămăduirilor.

Foarte mulți dintre sfinții cunoscuți au avut de la Dumnezeu putere terapeutică pentru diverse boli. Unii puteau tămădui orice boală; alții numai unele neputințe. Manifestarea unor astfel de daruri a stat și la baza alcătuirii unor rugăciuni speciale, pe care Biserica le folosește în cultul său.

Astfel, la otpustul Sfintei Taine a Cununiei este invocat Sfântul Mare Mu-

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

cenic Procopie (8 iulie), care îndemna la nunta cea cerească pe creştini; în rugăciunea de ungere de la Sfântul Maslu sunt pomeniţi, pentru puterea lor vindecătoare, Sfinţii Doctori fără de Arginţi: Cosma, Damian, Chir, Ioan, Pantelimon, Ermolae, Samson, Diomid, Mochie, Anichit, Talaleu şi Trifon; la rugăciunea pentru dureri de cap sunt invocaţi: Sfânta Mare Muceniţă Marina, Sfântul Stelian, Cuvioasa Parascheva cea Nouă şi Sfântul Sfinţitul Mucenic Elefterie, ca unii care au tămăduit de astfel de suferinţe; Sfântul Vasile cel Mare este prezent şi invocat în rugăciunile speciale din Molitfelnic „pentru cei ce pătimesc de la diavol şi pentru toată neputinţa", iar Sfinţii Doctori fără de Arginţi sunt chemaţi în ajutorul celor tulburaţi de duhuri necurate.

De asemenea, în rugăciunea de la rânduiala care se face când se îmbolnăvesc orice fel de dobitoace, se invocă Sfântul Patriarh Iacob al Vechiului Testament, care avea în grijă multe animale domestice.

Biserica recomandă, de asemenea, într-o îndrumare din Psaltire, ce psalmi se pot citi special în unele împrejurări ale vieţii. Astfel, când se mulţumeşte

pentru izbăvirea din necaz – ps. 17; pentru sprijinul de dimineaţă – ps. 21; pentru sfinţirea casei – ps. 29; pentru pocăinţă – ps. 50; la depărtare de cele sfinte – ps. 55; la vreme de sărăcie şi mâhnire – ps. 101; la vreme de prigoane – ps. 142.

Încrezători în puterea sfinţilor de a vindeca ori ameliora anumite boli, am consemnat în continuare exemple taumaturgice culese din viaţa acestora, cu gândul mărturisit că minunaţii prieteni ai lui Dumnezeu îşi menţin şi astăzi aceste puteri, revărsându-le asupra celor care le cer ajutorul. După cunoştinţele noastre, nu au fost evidenţiate expres în nici o lucrare „specializările" vindecătoare ale sfinţilor, pe care le vom aduce în prim-plan. Cultivarea credinţei în puterea minunată a acestora de a dezlega pe oameni de suferinţele fizice şi psihice izvorăşte din minunile pe care – cu darul lui Dumnezeu – le-au săvârşit fie în timpul vieţii, fie prin moaştele lor preacurate.

Parcurgerea paginilor de mai jos se doreşte a deveni o alinare şi o încurajare a creştinilor cuprinşi de diverse maladii, oferindu-le nădejdea unei însănătoşiri posibile, graţie mijlocirii sfinţilor.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

LUMINĂTORI AI ORBILOR

Mare și adâncă suferință îi încearcă pe cei care nu văd. Toată frumusețea lumii, chipurile semenilor, lucrurile de care ne folosim nu au nici o reprezentare. Orientarea se face cu anevoie și, de cele mai multe ori, cu călăuză.

Orbii sunt damnați la dependență. Medicina modernă poate interveni în câteva afecțiuni ale ochiului, dar nu poate vindeca de cecitate. Numai Dumnezeu este Cel ce face pe om cu vedere sau orb (*Ieșirea 4, 11*). Sfintele Evanghelii fac dese referiri la minunea redării vederii de către Hristos a multor orbi (*Matei 9, 27-31; 12, 22; 20, 30-34; Marcu 8, 22-26; Luca 18, 35-43* etc.). Celebru este textul evanghelic de la *Ioan 9, 1-14* care relatează cu amănunte vindecarea unui orb din naștere, eveniment căruia Biserica i-a consacrat o zi din an *(Duminica a șasea după Paști).* Însuși Sfântul Apostol Pavel, în momentul întâlnirii sale cu Hristos pe drumul spre Damasc, a orbit, recăpătându-și vederea abia după trei zile (*Fapte 9* și *22*).

Luând putere de la Dumnezeu, un însemnat număr de sfinți au avut darul special de a vindeca orbii, oferindu-le posibilitatea să admire minunea lumii în care trăiesc.

Vom aduce în atenție câteva exemple de astfel de tămăduitori, către care suferinzii de orbire pot înălța, cu nădejde, rugăciuni de vindecare.

Unul din primii martori ai Învierii lui Hristos, Sfântul Mucenic *Longhin* (16 octombrie), nimeni altul decât sutașul însărcinat cu paza mormântului Mântuitorului, pentru că „a văzut minunea cea mare", a refuzat să mintă, așa cum doreau arhiereii și cărturarii evrei, cum că Trupul Domnului a fost furat de ucenici. El a primit de la Dumnezeu darul tămăduirii de orbire. Iată, pe larg, istorisirea din Sinaxarul pomenirii sale: „Acesta, și cu alți doi ostași care mai pe urmă împreună cu el au mărturisit, n-a primit arginții care i s-au dat de către iudei ca să tăgăduiască Învierea. Apoi, lăsându-și slujba ce era pe seama lui și mergând în țara sa, propovăduia apostolește pe Hristos Dumnezeu. Deci, plecându-se Pilat, mai vârtos fiind stricat prin făgăduință de bani de la iudei, a pârât pe Longhin cu scrisori către Ti-

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

beriu, cum că și-a lăsat slujba și se află în patria lui propovăduind pe Hristos Dumnezeu. Și Tiberiu îndată a trimis cu porunca lui de i-a tăiat capul și lui, și celor doi ostași ce erau cu el și i-au adus capul din Capadochia la Ierusalim, ca să se încredințeze Pilat și iudeii de moartea lui și ca să ia Pilat cele ce i se făgăduiseră. Deci, i-au ascuns cinstitul cap afară din cetate în niște gunoi. Și peste mulți ani, o femeie slăvită din Capadochia, pierzându-și vederea ochilor, a mers la Ierusalim cu un fiu ce-l avea unic-născut, ca să poată să-și găsească leacul orbirii la acele Sfinte Locuri; și, ajungând-o și moartea fiului său, își plângea îndoita jale. Deci, arătându-se în vis fericitul Longhin și spunându-i cine este și arătându-i unde era capul îngropat, a îndemnat-o să sape, să-l scoată de acolo, că se va tămădui la ochi și își va vedea și pe fiul său, că se află preamărit. Femeia aflând gunoiul săpă cu mâinile și scoase capul sfântului și îndată i s-a tămăduit vederea ochilor și a văzut în vis pe fiul său că era împreună cu sfântul și avea cinste acolo. Atunci a îngropat moaștele fiului său într-un loc cu capul sfântului; fiindcă așa îi zisese sfântul prin vis; și s-a dus

la Capadochia, ca și Saul care, căutând asinii tatălui său, a dobândit împărăția. Așa și ea, căutându-și lecuirea ochilor, a dobândit aceasta și pe sfântul l-a aflat de atunci cald ajutător. Drept aceea, zidind ea mucenicului o biserică foarte frumoasă și punând acolo mucenicești le moaște, se îmbogăți și ea, și toți credincioșii de izvoare de tămăduiri, întru mărirea Domnului nostru Iisus Hristos".

Între multele puteri tămăduitoare cu care a fost dăruit Sfântul Mare Mucenic *Pantelimon* din Nicomidia (27 iulie), se numără și vindecarea orbilor. De fapt, acest dar i-a adus și mucenicia sfântului (în anul 303), care era medic de profesie, dar creștin desăvârșit.

Odată i-au adus sfântului un orb care cerea tămăduire și zicea: „Mă rog ție, miluiește-mă, că nu văd lumina cea dulce; toți doctorii din această cetate m-au căutat și nici un folos nu mi-au adus; ba chiar și cea din urmă zărire ce o mai aveam mi-au luat-o, împreună cu toată averea mea, căci am cheltuit tot. Deci, am luat mai multă vătămare și pagubă, decât tămăduire".

Sfântul Pantelimon s-a atins cu degetul de ochii orbului, zicând: „În nu-

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

mele Domnului meu Iisus Hristos, Care a luminat pe cei orbi, caută și vezi". Iar orbului i s-au deschis ochii și, umblând el prin cetate, medicii l-au întrebat cum și-a dobândit vederea. Aflând că orbul fusese tămăduit de Sfântul Pantelimon, au uneltit asupra lui și l-au pârât că este creștin. Așa a ajuns sfântul să pătimească și să primească cununa de mucenic.

Pe când Sfântul Mucenic *Epimah* (31 octombrie), „bărbat foarte frumos la față", suferea de chinuri pentru credință, în Alexandria, s-a dovedit darul său de a vindeca ochii bolnavi. „Deci, stând și o femeie acolo care nu vedea cu un ochi și căutând fără abatere la sfântul, s-a făcut cu dânsa o minune mare și dorită. Că strujind (chinuitorii – n. ns.) pe sfântul și rupându-se oarecare parte din trupul său și fiind aruncată în văzduh, a picat o picătură din sângele lui în ochiul ei cel beteag. Și, închegându-se picătura, i se făcu ochiul sănătos" (*Sinaxar*).

Tot astfel, în vreme ce Sfântul Mucenic *Iulian* (8 ianuarie) era torturat pentru credință, „unul din chinuitorii lui, bolnav de un ochi, a fost vindecat de mucenic și a crezut în Hristos. Apoi aceluia i s-a tăiat capul".

Cu darul lui Dumnezeu, Sfinții Mucenici *Flor* și *Lavru* (18 august), care erau frați gemeni și se îndeletniceau cu tăierea pietrei, au vindecat ochiul cel bolnav al unui oarecare Atanasie, fiul unui preot idolesc.

Cuviosul *Petru* din Galatia (1 februarie) „a vindecat de durerea ochilor pe maica Fericitului Teodoret, episcopul Cirului". Iată descrierea mai pe larg a acestei minuni: Atingând oarecare boală unul dintre ochii ei, mai puternică decât știința doctorilor s-a arătat – că n-a fost leac pe care să-l fi scris în cărți cei vechi ori să-l fi născocit cei de mai târziu și pe care să nu-l fi întrebuințat. După ce le-a luat la rând pe toate și s-au arătat lipsite de folos, a venit oarecare femeie cunoscută și i-a spus de dumnezeiescul bărbat, aducându-i la cunoștință o minune făptuită de el: că pe soția celui ce avea pe atunci cârmuirea Răsăritului (Pergamie pe numele lui), care suferea de aceeași boală, o vindecase rugându-se și pecetluind-o cu semnul crucii. A ascultat maica mea – relatează Fericitul Teodoret – și îndată a alergat la omul lui Dumnezeu. Și cuprinzându-i picioarele, i-a cerut cu tânguire să-i dea tămăduire. El a

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

zis că om este și are aceeași fire ca și dânsa, având multă povară de păcate, și drept aceea e lipsit de îndrăznire la Dumnezeu; însă, cum maica plângea și se ruga și zicea că nu pleacă fără să primească tămăduire, a spus Bătrânul că neputințele le vindecă Dumnezeu, iar El întotdeauna dăruiește credincioșilor cererile lor. „Așadar – a grăit – va da tămăduire și acum, nu mie dăruindu-mi harul, ci credința ta văzând-o. Așadar, de ai credință întreagă și curată, lipsită de toată îndoiala, ia-ți rămas-bun de la doctori și de la leacuri și primește acest leac de Dumnezeu dăruit". Zicând acestea, și-a pus mâna pe ochiul bolnav și, însemnându-l cu semnul mântuitoarei cruci, a izgonit boala.

S-a întors maica acasă, s-a spălat de alifia cu care se doftoricea și, lepădând toată podoaba cea străină, a petrecut după legile statornicite de „doctor". În așa măsură și-a însușit învățătura marelui Petru și a primit îndoită vindecare, că râvnind vindecarea trupului, mai mult a primit: sănătatea sufletului.

De o boală grea de ochi a fost vindecat și Sfântul *Sofronie,* patriarhul Ierusalimului (11 martie), de către Sfinții *Chir* și *Ioan* (31 ianuarie), „cărora, drept

plată a vindecării, le-a cerut îngăduința să treacă în scris minunile săvârșite de ei în fiecare zi".

Și Sfânta *Elisabeta* (24 aprilie), starețа Mănăstirii „Sfântul Gheorghe" de pe „Dealul Mic" din Constantinopol, a ajuns cunoscută pentru darul de a profeți și a tămădui. Se ruga cu putere, mai ales pentru femeile care sufereau de prea mare scurgere de sânge și pentru orbi.

Sfântul Mucenic *Filimon* (14 decembrie) poate fi considerat vindecătorul celor ce li se întâmplă a-și pierde vederea din cauza unui accident. Suferind chinuri, pe vremea lui Diocleția, pentru că îmbrățișase credința în Hristos, „când Sfântul Filimon a fost atârnat de un măslin și săgetat, o săgeată s-a îndreptat spre ighemon și i-a străpuns ochiul. Sfântul Filimon însă spusese mai dinainte acestuia că, dacă după mucenicia lui va lua țărână de pe mormântul său, i se va vindeca ochiul". Deci, în ziua în care Sfântul Filimon împreună cu alți mucenici au fost îngropați, ighemonul Adrian s-a dus la mormânt și făcând întocmai cum spusese sfântul i s-a vindecat ochiul, apoi a primit Botezul și, în cele din urmă, el însuși a fost martirizat.